

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **A. Z.**, zastoupen Mgr. Jiřím Tašlem, advokátem se sídlem Jezuitská 582/17, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2024, č. j. OAM-836/ZA-ZA11-ZA01-2024, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2025, č. j. 22 Az 20/2024 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 6 134,70 Kč do rukou jeho zástupce, advokáta Mgr. Jiřího Tašla, se sídlem Jezuitská 582/17, Brno, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 7. 2024, č. j. OAM 836/ZA ZA11 ZA01 2024, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobcův azylový příběh podle něj nesvědčí o existenci důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Brně. Krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Shledal, že žalovaný vycházel z nedostatečných podkladů. Při hodnocení toho, zda žalobci v Moldavsku hrozí nebezpečí svévolného násilí v podobě mezinárodního nebo vnitrostátního konfliktu, vycházel z listiny *Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné změně původu, stav: říjen 2023*, ze dne 3. 10. 2023. Toto hodnocení ale již dříve odmítl jak krajský soud, tak i Nejvyšší správní soud v navazujících rozhodnutích. V případě obav žalobce z reakcí dalších vojáků v případě,

že by musel nastoupit k výcviku v ozbrojených silách, neobsahuje správní spis žádné informace o situaci v ozbrojených silách Moldavska, žádné informace o vztazích národnostních menšin obecně, natož v ozbrojených silách, a správní spis neobsahuje ani informace o situaci osob, které mají blízké příbuzné v Podněstří nebo Ruské federaci, resp. jejichž příbuzní slouží v ozbrojených silách v Podněstří nebo v Ruské federaci, resp. v ozbrojeném konfliktu na Ukrajině na straně agresora (což je žalobcův případ). Odkaz na možnost ochrany u institucí Moldavska, případě u mezinárodních organizací, je zcela nedostatečný, neboť zpráva *Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, stav: říjen 2023* se nijak nezabývá otázkou reálné ochrany, ale obsahuje pouze popis existence ochrany lidských práv v Moldavsku. Dále správní spis neobsahuje žádné informace k možnosti ozbrojeného konfliktu v Moldavsku v souvislosti se situací v Podněstří.

[3] Rozsudek krajského soudu napadá žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Stěžovatel namítá, že požadavek krajského soudu na doplnění podkladových informací k situaci v ozbrojených silách Moldavska a ke vztahům národnostních menšin v ozbrojených silách je zjevně neopodstatněný. Nereflektuje zjištěný stav věci v průběhu správního řízení a vychází až z účelově konstruovaného žalobního tvrzení. Teprve v žalobě konstruuje žalobcův právní zástupce obavu, že v případě vstupu do moldavské armády by byl žalobce při výcviku a případném nasazení do armádních jednotek podroben nelidskému a ponižujícímu zacházení ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu ze strany ostatních vojáků a vojáků nadřízených, a to právě z důvodu otcova členství v armádě Ruské federace. Taková argumentace však nemá oporu ve výpovědi samotného žalobce, jak ji v průběhu správního řízení správnímu orgánu prezentoval. Krajský soud tedy nevycházel z autentických sdělení žadatele, která mají oporu ve správním spisu, nýbrž bez dalšího reflektoval žalobní tvrzení jeho právního zástupce, který obsah žadatelem předestřených obav značně vzdaluje jejich původní podobě. K nepřijatelnosti této argumentace stěžovatel odkazuje na usnesení NSS ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9 Azs 106/2024 - 30. Stěžovatel dále namítá, že rozsudky citované krajským soudem k otázce posuzování podkladů k hodnocení Moldavska jako bezpečné země se vztahují ke skutkově odlišným věcem (žalovaný v zmíněných řízeních shledal žádosti o mezinárodní ochranu zjevně nedůvodnými). Z těchto důvodů není výrok napadeného rozsudku dostatečně skutkově ani právně odůvodněný, což způsobuje nepřezkoumatelnost rozsudku.

[4] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalobce, který se plně ztotožňuje s argumentací soudu. Navrhuje, aby NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost **je přípustná**.

[6] Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006,

pokračování

č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Zároveň však platí, že NSS není v rámci hodnocení přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. V rámci posouzení přijatelnosti také z povahy věci není místo pro plnohodnotný věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tudíž se v uvedené souvislosti NSS omezuje na případy *zjevných* pochybení krajského soudu. Zásadní pochybení krajského soudu při výkladu hmotného nebo procesního práva nebo nerespektování ustálené a jasné judikatury může odůvodňovat i přijatelnost kasační stížnosti správního orgánu. Není rozhodné, že by takovéto pochybení nezasahovalo do hmotně právního postavení stěžovatele. Opačný přístup by neodpovídal zájmu na zajištění zákonného, spravedlivého a předvídatelného rozhodování soudů (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006 - 59, č. 1143/2007 Sb. NSS.).

[7] O žádnou z uvedených situací se v projednávané věci nejedná. Kasační stížnost je proto **nepřijatelná**.

[8] Judikatura NSS již podrobně vymezila *kritéria nepřezkoumatelnosti* rozsudku pro nedostatečné zdůvodnění. Za nepřezkoumatelný bude považován rozsudek, ze kterého není patrné, jaký skutkový stav vzal orgán rozhodující ve věci za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníka řízení za nesprávnou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75, obdobně též nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06).

[9] V projednávané věci však krajský soud vzal v potaz všechny relevantní skutečnosti a argumenty a s těmito se dostatečně vypořádal a své závěry řádně zdůvodnil. Stěžovatelem zmíněné usnesení 9 Azs 106/2024 - 30 se týká skutkově odlišné věci. Citované usnesení řešilo případ, v němž žadatel o mezinárodní ochranu v řízení před správním orgánem široce hovořil o obecné nedůvěře v moldavskou policii a o strachu ze svého věřitele. Až v řízení před správním soudem však uvedl, že přímo jeho věřitel je sám policistou. V nyní posuzované věci žalobce uvedl rozhodné skutečnosti týkající se jeho obav z povolání do moldavské armády a národnosti a aktivit jeho otce v armádě Ruské federace v obecné rovině již v rámci správního řízení. Pokud se žadatel o mezinárodní ochranu během řízení drží jedné dějové linie a jeho výpovědi lze i přes drobné nesrovnalosti označit za konzistentní a za souladné s dostupnými informacemi o zemi původu, pak je třeba z takové výpovědi vycházet (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2008, č. j. 2 Azs 49/2008 - 83).

[10] NSS dává stěžovateli za pravdu, že rozsudky krajského soudu a NSS citované v napadeném rozsudku se vztahují k otázce zjevné nedůvodnosti žádostí o mezinárodní ochranu. Závěry týkající se jejich nedostatečnosti při posuzování bezpečnostní situace v Moldavsku jsou však přenositelné i na nyní posuzovanou věc (srov. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 16. 10. 2024, č. j. 41 Az 8/2024 - 38, ze dne 30. 10. 2024, č. j. 41 Az 17/2023 - 58, a ze dne 30. 10. 2024, č. j. 41 Az 17/2022 - 44, a rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2024, č. j. 2 Azs 210/2024 - 28, a ze dne 8. 11. 2024, č. j. 5 Azs 110/2021 - 51).

[11] K řešení právní otázky nastolené stěžovatelem v kasační stížnosti tedy již existuje ustálená judikatura. Rozhodnutí krajského soudu reflektuje závěry citované judikatury. NSS neshledal tuto judikaturu rozpornou a rovněž necítí potřebu se od ní odchýlit. Krajský soud se rovněž nedopustil zásadního pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Proto NSS odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.). Stěžovatel neměl v řízení úspěch. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení za jeden úkon právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (vyhláška č. 177/1996 Sb.)], za který mu náleží odměna ve výši 4 620 Kč (§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 advokátního tarifu), a paušální částku 450 Kč jako náhradu hotových výdajů. Zástupce žalobce je plátcem DPH. NSS proto zvýšil odměnu i o částku daně (1 064, 70 Kč). Celkově je tedy stěžovatel povinen uhradit žalobci k rukám jeho právního zástupce náklady řízení o kasační stížnosti ve výši 6 134,70 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2025

Michal Bobek
předseda senátu